

νουσι καλέ. Άφοῦ δὲ τὸ νερὸν κατασταλάξῃ, συνάζουν μὲ προσοχὴν καὶ ἐπιτηδείως τὸ ἐπιπλέον ἔλαιον μὲ καυτάλαν, καὶ τὸ βάλλουν εἰς τὸν πίθον ἀνοίγουν ἐπειτα μήτιν τρύπαν εύρισκομένην εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κάδου, διὰ νὰ τρέξῃ τὸ ὄδωρ. Όσον δὲ ἔλαιον μείνῃ καθὼς καὶ τὴν χρόγην, τὰ βάλλουν εἰς μίαν θεξμενὴν [γούρναν], εἰς τὴν ὅποιν γύνουν καὶ ἕλλο ὄδωρ, ἀνακατόνοτες καλῶς, διὰ ν' ἀναβῆ ὅπον τὸ ἔλαιον, τὸ ὅποιον συνάζουν καὶ βάλλουν γωριστὰ, ὡς ὃν κατωτέρας πυθίητος. Τοὺς μύλους, τὰ ἔλαιοτριβεῖα, τοὺς κύρτους, καὶ τοὺς κάδους πλύνουν συνεχῶς προσέχουν δὲ ὥστε οἱ πίθοι ἢ τὰ βαρέλια, ἐντὸς τῶν ὅποιών φυλάττουν τὸ ἔλαιον, νὰ ἦναι καλοκυμένοι καὶ καθαροί.

Τινὲς ἀφίνουν τὰς ἔλαιας τῶν συνηγμένας πέντε καὶ ἕξ ἡμέρας διὰ νὰ γίνη μικρὰ βράσις, ἥτις αὐξάνεται μὲν τὴν ποιότητα καὶ διαύγειαν τοῦ ἔλαιου, ἀλλὰ τοῦ διδει βραχεῖν ὄσμήν καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι τόσον καλὸν ὡς πρὸς τὴν γεῦσιν, μόλονότι εἶναι ἐξαρετον διὰ φωτισμὸν.

Οἱ ἐπιχειδεῖς ἔλαιοποιοὶ δὲν εὐχαριστοῦνται μόνον μὲ τὸ πλύσιμον τοῦ ἔλαιου εἰς τοὺς κάδους, διότι ἐμπειρίζεται εἰσέτι μικρᾶν τινὰ οὔσιαν, ἥτις, ἀν δὲν χωρισθῇ ἀπὸ αὐτὸ, τὸ φθείρει μετὰ καιρὸν· ἡ ὑλη αὗτη κατακαθίζει εἰς εἴκοσι ἢ εἴκοσιπέντε ἡμέρας. Ήν δὲν οἱ πίθοι εὐρίσκονται εἰς θερμὸν μέρος, τότε τὸ μετοφέρουν εἰς ἄλλους καθηρούς πίθους ἢ βαρέλια, τὰ δόποια βάλλουν εἰς ὑπόγεια, ἀν δὲν σκοπεύωσι νὰ τὸ πολήσωσιν.

Τὸ καλὸν ἔλαιον πηγεῖ, ὅταν εὐρίσκεται εἰς δροσερὸν μέρος, καὶ καλοκλεισμένα ἀγγεῖα.

Τὰ καλῆτερα δὲ ἀγγεῖα πρὸς διατήρησιν τοῦ ἔλαιου εἶναι τὰ ἀπὸ ὕελον καὶ τὰ ἀπὸ πηλὸν ἀλειμμένα· τὰ βιρέλικα καὶ τοὺς ἀσκούς πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τις, καθόντι δὲν δύνανται νὰ διατηρήσωσι πολὺν καιρὸν ἀδιαφέροντον τὰ ἔλαιον. Εἶναι καλὸν ν' ἀλειφωταὶ ἔχωσιν τὰ βιρέλια μὲ γύψον, ὅπεις οὐδετερόνει τὴν διαφορὰν καὶ ἐμποδίζει τὸ ἔξιδρωμα τοῦ ἔλαιου. Οἱ ἀσκοὶ πρέπει νὰ πλύνωνται καλὰ, ν' ἀλατίζωνται, νὰ στεγνύνωνται, καὶ νὰ δοκιμάζωνται πρὶν δεχθῶτι τὸ ἔλαιον. Οἱ λάκχοι εἶναι καλοὶ, ὅταν ἦναι καλοκτισμένοι, ἀλειμμένοι κεραμωτὸν [κουρασάνιον] στεγνὸν καὶ καθαρὸν. Εἰς ὅποιονδήποτε ἀγγεῖον καὶ ἀν βιρέλης τὸ ἔλαιον, πρέπει νὰ ἦναι καλῶς κλεισμένον, διότι ἢ ἐπανὴ τοῦ ἀέρος γεννᾷ τὸ τόγγισμα καὶ τὸ πίκρισμα.

Οἱ παλαιοὶ κατετεκεύαζον ἔλαιον ἀπὸ ἀώρως ἔλαιίς, τὸ ὅποιον ὄνθιμαζον ὁμοτοιβες· συνῆγον δὲ τὸ ἔλαιον ὅτε αὗται ἤργιζον νὰ μουρίζωσι κατὰ μέρος, προσέχον τερ νὰ μὴν πέσωσι κατὰ γῆς· ἐπειτα τὰς ὑπλοναν διὰ νὰ στεγνώσωσι, τὸ ἐπτέρχες ἥλατίζον αὐτὰς, καὶ τὰς ἔφερον τὴν ἐπαύριον εἰς καθαρὸν μύλον, τὸν ὅποιον ἔγύριζον ἔλαφρὰ διὰ νὰ μὴ συντριψθῶσι οἱ πυρῆνες, καὶ διὰ νὰ τρέξῃ τὸ λεπτότερον μόνον ἔλαιον· τοῦτο δὲ πλύνων μὲ θερμὸν ὄδωρ, τὸ ἀφινον νὰ κατασταλάξῃ, τὸ ἔβαλον ἐπειτα εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα, καὶ τὸ ἐφύλακτον εἰς δοσοσερὸν μέρος. Ήτον ἔλαιοι καθαρώτατον, διευγέστεκτον, καὶ γλυκύτετον, καὶ διέρκει πολὺν καιρὸν, καθὼς καὶ τὰ κατεσκευα-

ζόμενα σήμερον εἰς Γαλλίαν, ὅπου μεταχειρίζονται τὸν αὐτὸν σχεδὸν τρόπον.

Τόμ. Γ' τοῦ Γεωπονικοῦ Συγγράμματος.

Ο ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

Ἐφωτηθεὶς ὁ ἀλεξανδρος ποῦ θέτεις τοὺς θησαυροὺς σου; Σόφω· αἰα ἀπενθίθη· "Μειαξὲν τῷ φιλῷ μου., πειπομένος δει ἐκεὶ ἥτελον φιλαχθῆ ἀφαλῶς, καὶ ἐπισφαφῆ μὲ αὐτοῖς.

ΤΑ ΕΙΣ ΕΙΡΗΝΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑ ΒΗΜΑΤΑ.

1. Πυοπάθει νὰ πράττῃς πάντοτε τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μᾶλλον παρὰ τὸ ιδιού σου.

2. Προτίμα πάντοτε μᾶλλον νὰ ὀλιγοστεύῃς τὰς ψυχίας σου παρὰ νὰ σιδάνῃς ὅσα ἔχεις.

3. "Ἐκλεγε πάντοτε τὸν κατώτερον τόπον, καὶ ἐσο ταπεινος πρὸς ἀπαντα.

4. Εἴχουν πάντοτε ὥστε νὰ γίνεται ὡς πρὸς σὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ο πράττων ταῦτα θέλει ἐξ ἀπαντος ἐμβρεῖς ἀνάπαυσιν καὶ εἰρήνην.

Περὶ τῆς θεραπείας τῶν ὅσοι δάκρονται ἀπὸ λυσανδρεὶς σκλερούς.

Α.ον Θλίψον πάραντα μὲ τὰς δίο χειρας δλον τὸ πεντε τῆς πληγῆς, ὧστε τὸ αἷμα νὰ τρεξῃ ἐλευθερως, καὶ νὰ ἔξαχθῃ ὁ σίελος.

Β.ον Νίψον τὴν πληγὴν μὲ μίγμα ὑδατος καὶ τινος ἀλκαλίου, καὶ μὲ ἀλουσίαν, σαπωνάδαν, οὐρον, θάλασπαν, λεμονόζωμον, ἢ καὶ μειαθαρον ὑδαω.

Γ.ον Ἐνῷ θλίψεται καὶ νίπτεται ἡ πληγὴ, θέρμαντε ποιματίου σιδήρου εἰς τὸ πῦρ, καὶ προσάρμοσον αὐτὸ βατέως εἰς τὴν πληγὴν. Πρόσπεχε δὲ νὰ γῆναι τὸ σιδήρου τόσον μόνον πιρωμένον, ὧστε νὰ δίναται νὰ καυτηριάσῃ, δὲν πρέπει διόλου νὰ κοκκινίσῃ τὸ σιδήρου εἰς τὸ πῦρ.

Αόρατος πρόγοια κυβερνᾷ τὰ πάντα, καὶ ἀν βρέχῃ ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους ἀδιακρίτως, διακρίνει ὅμως τὰς γοεράς δεήσεις τῶν ἀδικούμενων, ἀπὸ τὰς θριαμβικὰς δοξολογίας τῶν ἀδικούντων. Κοραής.

ΗΕΡΙ ΕΠΙΜΟΝΗΣ.

Εἰς τὸν γχρακτῆρα τοῦ διαθούτου Ἀσιανοῦ δορυκτήτορος Τιμούσου, κοινωτερον λεγομένου Ταμερλάνου, κάνεν ἰδιώμα δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀξιοσημείωτον τῆς παραδόξου ἐπιμονῆς του. Όσον μεγάλος δυσκολίας καὶ ἀν ἡπάντα, ποτὲ δὲν ωπισθοδρόμει ἀφ' ὅτι ἀπαξ ἐπεγειροῦσε πολλάκις δὲ πέμπενε εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ ἀπὸ περιστάσεις, αἴτινες ἔκαμψαν τοὺς περὶ αὐτὸν δόλους ν' ἀπελπίζωνται. Εἰς τοιούτους κχριδούς διηγεῖτο τὰ ἐφεξῆς. Ήναν φορὰν, ἐλεγεν, ἡναγκάσθην, φεύγων ἀπὸ τοὺς ἔχθρούς μου, νὰ πρισδρόμῳ εἰς γαλασμένον οίκοδόμημα, δόπου ἐκόθισα μόνος πολλὰς ὥρας. Τοὺς λυπηρούς μου διαλογισμούς μητριῶν νὰ

διασκεδάσω, πρόσθλιτσα τούς ὄφθαλμους ἐπὶ μύρηται, ὅστις, φέρων κόκκον σιταρίου μεγαλήτερον ἔχυτοῦ ἀνέβαινεν ὑψηλὸν τινὰ τοῖχον. Ἡρίμησα τοὺς ἀγῶνας, ὃσους ἔκχει διὰ νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν του. Ο κόκκος ἔπεισεν εἰς τὴν γῆν ἐξήκοντα ἐνέχα φοράς· ἀλλὰ τὸ ἔντομον ἐπέμενε, καὶ τὴν ἑδομηκοστὴν φορὰν ἔφθασεν εἰς τὴν κορυφὴν, τὸ θέαμα τοῦτο, μὲν ἀρρένες, καὶ ἀπὸ τότε ὡς μάθημα μὲν ἐγρούεισε.

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΣ ΠΛΩΤΙΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ.

Ο Κράσσος, εἰχε κτηματικὴν περιουσίαν ἵστην μὲν 180.833,296, γρόσια, ἕπτὸς τῆς μεγάλης πεστότης τῶν χρημάτων καὶ δούλων καὶ τῆς κινητῆς περιουσίας, λογιζόμενην εἰς ἵστην πεστότης αὐτὸς ἐσυνεθίζει νὰ λέγη, ὅτι πολίτες ὅστις δὲν εἶχε κατέστασιν γὰρ Ἐστατῆ ἔνα στρατὸν ἢ ἔνα λεγεόνα, δὲν ἥδυνα-νὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ πλουσίου. Ο φύλασσος Σενέας εἰχε 271,250,000, γρόσια, τόπια δὲ εἶχε καὶ Πάλλας ὁ ἀπέλευθερος τοῦ Κλαυδίου. Λέπτως; ὁ μάντης εἰχε 361,666,704, γρόσια. Ο Κ. Καισάριος Κλαύδιος; Ἰσιδωρος, μαλονότι εἶχεν ἀπολέσει ἴκανον μέρος τῆς περιουσίας του εἰς τὸν ἐμφύλιον πολέμου ἐλληροδίστης 4,116 δούλους 3600, ζεύγη θεῶν, 257,000 ἄλλων θεοκυράτων, καὶ εἰς μετρητὰ, 54,238, 800, γρόσια.

Ο Αὔγουστος ἔλαβεν ἀπὸ τὰς διαθήκας; τῶν φύλων του, 3,616,666, 704, γρόσια. Ο Τιθέρις ἀπέθεντον ἀφῆκε, 2,141,250,000, γρόσια τὰ ἐπίσια κατεδαπάνησεν, ὁ Καλεγούλας, εἰς ὀλιγωτερον τῶν 12 μηνῶν. Ο Οὐεσπενιάς; δὲ ἀνέστη εἰς τὸν θρόνον, ἔξετήμησεν ὅλα τὰ ἔχεικα τοῦ κράτους εἰς 36,166,666,704, γρόσια. Τα γέρεα τοῦ Μίλωνος; ἀνέθαινον εἰς 63,291,648 γρόσια.

Ο Καίσαρ, πρὶν ταῦθεν κακούιαν δημιύσιον θέσιν, ἔχεισθαι εἰς 1,300 τάλαντα ἢ 28,120,000, γρόσια, ἀφοῦ δὲ διαφύσθη στρατηγοὶ τοῦ Ἰσπανίας, εἰπε πρὶν ἀναγωρησθῇ τῆς Ρώμης, ὅτι τοῦ ἔλειπον 226.041,648 γρόσια, ὡς τε νὰ ἔχῃ τὸ ποτε. Όταν πρῶτον ἐμβῆκεν εἰς τὴν Ρώμην, κατέ ἀφῆκε τοῦ ἐμφύλιου πολέμου, ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ ταμεῖον 128.749, 6,48 γρόσια, ἔφερε δὲ εἰς αὐτὸν πρές τὰ τέλη τοῦ ἐμφύλιου πολέμου, ὑπὲρ τὰ 54,250,000 γρόσια λέγεται ὅτι ἀγγέλει τὴν φιλίαν τοῦ Κουριώνος διὰ 54,248,776, γρόσια, τὸν δὲ τοῦ Α. Παύλου διὰ 1,500 τάλαντα πᾶτα περίπου 31,304,000, γρόσια.

Εἰς τὰς [?] τοῦ μαρτίου ἐπότε ἦσαν οἱ Καίσαρες ἐδολοφονήθη, ἔχεισθαι δὲ ἀντώνιος; 36,166,704 γρόσια τὰ ὑπότα τοῦ ποτε, ὑπὲρ τὴν Καλενδῶν τοῦ ἀπριλίου, κατεσπατάλευσε δὲ καὶ ἀπὸ τὰ δημιύσια χρήματα 631,917,704 γρόσια. Ο Ἀπικίος, ἀδαπάνησεν εἰς τὰς ἀστωτείας του 54,250,000 γρόσια. ἔξετάς τοῦ ἀντάστασιν τῶν προγυμάτων του, καὶ εὐρών δὲ δέντονταινεν εἰμὶ ἐν ὑπόλοιπον, 9,051,648 γρόσια ἐφαρμακώθη, νομίσας; δὲ ἡ ποστήστης αὐτὸν δὲν εἴκερει πρὶς διατάχεισιν του.

Κατὰ τὸν Πλίνιον ἡ σύγχρονος αὐτοῦ Δολία Παυλίνα ἔφερε λίθους πολυτίμους ἀξίας 36,146,704, γρόσιαν. Ο Ιούλιος Καίσαρ ἔχάρισεν εἰς τὴν Σερβίλιαν μητέρα τοῦ μεγάλου Βρούτου, μαργαρίτην ἀξίαντα 5,422,704, γρόσια, ἡ Κλεοπάτρα, μετά τοῦ ἀντώνιου συμποσιάζουσα, κατέπιε μαργαρίτην εἰς δέσος ἀναλευμένον ἀξίας, 9,041,648, γρόσια. Ο δὲ Κλώδιος οὐδὲ Αἰστόπου τοῦ τραγῳδοῦ, κατέπιεν ἐναὲκτιμώμενον γο4,064, γρόσια.

Διὲνδεῖτον ἔξδεισεν ὁ Καλεγούλας, 9,041,648, γρόσια· ὁ δὲ Ἀλιογάλας δὲ ἐμπιστούσιον 2,712,416, γρόσια.

Το ἰχθυοτρεπεῖον τοῦ Λουκούλου, ἐπωλήθη 3,616592, γρόσια. Διὰ τὴν καταπικεύσιν τοῦ εἰκόνος τοῦ ἐδαπάνησεν ὁ Κλαύδιος 3,281648 γρόσια. Ή ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκίᾳ τοῦ μεγάλου Σκάλιου, ἐπωποιήθη, καὶ ἡ ζημία του ἐλογχίσθη, 90,416,704, γρόσια. Απειράπτειν νὰ ἔξδεισθησαν διὰ τὸν χρυσοῦν εἰκόνον τοῦ Νέρωνος; ἐπειδὴ ὁ Θύμος, διὰ γὰρ τελεώων ἐν μέρος αὐτοῦ, ἀδαπάνησε, 45,208,240, γρόσια.

Ἐπιγραφή.

ΓΥΚΩΑΠΟΛΑΩΝΙΟ

ΕΙΝΟΨΑΔΕ Χ

Τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν ἐπὶ λίθου μετακομισθέντος ἐξ ἀτ-

(*) Οἱ Ῥωμαῖοι διεμέριζον τὸν μάντην εἰς τρεῖς δεκάδες, κακάδες, Νόνας, καὶ Ἰδας.

γνώστου περὶ Σμύρνην τόπου εὑρηκα ἐν τινὶ οἰκίᾳ παρὰ τὸν Μέλιτη πρό τινων μηνῶν. Ωτὲ ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων φαίνεται, ὅτι ἐχαράχθη κατὰ τὸν Ῥωμαϊκούς γούνους, σημαίνουσα κατὰ τὰ συνήθη ἡμῶν μικρότερα γράμματα, Γυκώ Απολλωνίου Εἰνουδένς. Ο λίθος οὗτος πιθανῶς ἦτον ἐπιτύμβιος. Τόνομα τῆς κόρης Γυκοῦς είναι σπανιωτάτον καὶ ἵσως μοναδικὸν εἰς τὴν παλαιὰν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Η γενικὴ τινῶν κυρίων ὀνομάτων λήγουσσα εἰς Ο ἀντὶ ΟΓ, ἀπαντάται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς, ἀλλὰ παλαιοτάτας.

Τὸ δὲ Εἰρουδένης, τὸ ἐποίησεν ἐνταῦθα κεῖται ὡς θηλυκὸν προφριῶν, εἶναι ἀναμφιθόλως ἐκ τῶν λεγομένων παρὰ τοὺς Γροχματικοῖς ἔθνικῶν ὀνομάτων. ἐσυμπέρανα λοιπὸν ὅτι τὸ ἐξ οὐ παράγεται τοπικὸν πρέπει νὰ ἔναι Εἰνουδά, τὰ, ἡ, Εἰνουδος, ἡ, ὄνομα συγκειμένον πιθανῶς ἐκ τῶν Ιωνικῶν λέξεων εἰναι καὶ ὄνδρος, διότι ἵσως ἡ πολιχνη αὐτῆς τῆς Ιωνίας, ἀγνωστος μέχρι νῦν, ἔκειτο ἐπὶ τινὸς μεγάλης ὁδοῦ καὶ οὐ μακρὰν τῆς Σμύρνης. ἐπειδὴ δὲ μετά τινας ἡμέρας εὑρηκα καὶ ἀντέγραψα ἐκ τοῦ παρὰ τὸ χωρίον Χαζηλάριον Ὁθωμανικοῦ νεκροταφείου ἀλληλον σχεδὸν ὄμβρυον τῆς ἄνωθι ἐπιγραφὴν δυσανάγνωστον καὶ πιθανῶς ἀνέκδοτον, ἐν ἦν ὑπόρχουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ αἱ δύο αὖται λέξεις, ἡ πόλις Εἰρουδέων, ὁ δὲ λίθος, ἐφ' οὐ ἡ ἐπιγραφὴ, παχύτατος ὁν καὶ οὐ καλὸς δὲν φαίνεται μετακομισθεὶς μακρόθεν ποθὲν, ἀλλὰ καὶ ἡ θεσις τοῦ τόπου τούτου παρὰ τὴν δίοδον τῶν ὁρέων Σιπύλου καὶ Μαστούσιας, τῶν κλειόντων ἐξ ἀνατολῶν τὴν Σμύρναϊκὴν πεδιάδα, καὶ θεν ὑπῆρχεν ἀναμφιθόλως τὸ πάλαι τὸ μεγάλη ὄδος τῆς συγκοινωνίκς τῶν Σάρδεων καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μετὰ τῆς Σμύρνης, ἡ θέσις λέγω, αὐτὴ καθ' ἐστὶ τὴν μᾶς πληροφορεῖ, διότι ἐπρεπε πε νὰ ἔναι κατοικημένη τὸ πάλαι τούτο πιστοποιεῖται καὶ ἐκ τῶν ἀνασκαπτομένων τεκμηρίων ἀρχαίας οἰκήσεως κατὰ τὰ βορέεια τοῦ Χαζηλαρίου, ὡς μὲν ἐπληροφόρησαν.

Διὰ ταῦτα, μέγιστος οὐ ἀποδειχθῇ ἀλλο τι βεβαιότερον ἐκ νεωτέρων ποθὲν ἀνακαλύψεων, πιστεύω. ὅτι ἡ παλαιὰ πολιγνη, ἡ κατέχουσα περίπου τὴν θέσιν τοῦ νῦν χωρίου Χαζηλαρίου, ἐλέγετο Εἰνουδά, τὰ, ἡ, Εἰνουδος, ἡ. Προτιμῶ δὲ τὸ πρῶτον κατὰ τὸ Περικλεστα [Βουνάρβασι], ἀλλο παρακείμενον χωρίον, καὶ Υπαιπα [Πυργι], πολιγνην τῆς Λιδίας, κειμένην ὑπὸ τὸ δρός Αἴπος ἡ Αἴπου καὶ Σύνναδα [Ἄφιον καραϊσσάρ], πόλιν τῆς Φρυγίας, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τοπικὰ ὄνόματα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι πολλὰ ὄνόματα τοπικὰ τῆς παλαιᾶς γεωγραφίας κατὰ τὴν μικρασίαν, ἀγνωστα ὡς ἐκ τῶν σωζομένων συγγραφέων, ἀνεκαλύψθησαν ἐξ ἐπιγραφῶν καὶ νομισμάτων, ὡςτε ἐλπιζόμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέτουν' ἀνακαλυψθῶσιν ἀλλα πλείσια διὰ χρόνου.

Τὰ Εἰνουδά κατοικοῦνται σήμερον ὑπὸ 80 σχεδὸν οἰκογενεῖων χριστιανῶν καὶ ὡς 15 οθωμανικῶν. Τὸ δὲ θέρος ἔξερχονται καὶ αὐτοῦ ἐπὶ Σμύρνης δλίγαιοι οἰκογένειαι διὰ τὸ εὐάερον καὶ τὸ χαρίεν τῆς θέσεως.

ΔΕΙΝΑΓΟΡΑΣ.

ΑΣΤΕΙΑ.

"Ἐφθασαν εἰς ἐν πανδοχεῖον δύο νέοι, καὶ ἐξήτησαν γεῦμα, δὲ μεταξὺ τοῦ πανδοχεύς δέ μεταξὺ τῶν ἄλλων φαγητῶν, ἔφερε καὶ αὐγὰ βρασμένα· δὲ νεώτερος ἀνοίξας ἐν τῶν αὐγῶν εὑρεν δυνιθόπουλον